

สารนิพนธ์

เรื่อง สัญญาเกี่ยวกับเวลา : พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

โดย

นางสาวสุวิตา สิทธิสุขิชนนนท์

รหัสนักศึกษา 05590731

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

หัวข้อวิจัย	สัญญาเกี่ยวกับเวลา : พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน
ชื่อนักศึกษา	นางสาวสุวิดา สิทธิสุขิชนนนท์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรเสริญ สันติชญะวงศ์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง สัญญาเกี่ยวกับเวลา : พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายของเวลาและศึกษาสัญญาเกี่ยวกับเวลาที่ปรากฏในภาพยนตร์ โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและสื่อออนไลน์

ผลการศึกษาพบว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีรูปร่าง เป็นนามธรรมที่มนุษย์รับรู้ถึงการมีอยู่ได้จากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งรอบตัว สิ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นสัญญาเกี่ยวกับเวลา มักจะเป็นสิ่งที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน แสดงการเปลี่ยนแปลง หรือไม่บอกจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่แน่ชัด เมื่อนำข้อมูลที่ศึกษามาใช้วิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง ‘พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน’ สามารถแบ่งรูปแบบของสัญญาเกี่ยวกับเวลาออกเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่ วงกลม การเลื่อนไหล เส้นขนาน การมอดไหม้ สถานที่

สัญญาของเวลาในรูปแบบวงกลมที่พบ คือ ม้าหมุน สวิงแคโรเซล ชิงช้าสวรรค์ เครื่องซักผ้า สัญญาของเวลาในรูปแบบการเลื่อนไหลที่พบ คือ ฟันเฟือง สายน้ำ ขบวนรถไฟ สายลม นาฬิกาทราย ซาอูระ สัญญาของเวลาในรูปแบบเส้นขนาน ได้แก่ เสือโทริอิ ทางรถไฟ สัญญาของเวลาในรูปแบบการมอดไหม้ที่พบ คือ เทียนไข สัญญาของเวลาในรูปแบบสถานที่ที่พบ คือ สถานีรถไฟ สะพาน

คำสำคัญ : สัญญา. เวลา. ภาพยนตร์

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “สัญญาเกี่ยวกับเวลา : พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

งานวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรเสริญ สันติชญาวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สุวิตา สิทธิสุขิชนนนท์

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญปัญหาของการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	3
1.5 วิธีการศึกษา.....	3
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับกรอบความคิดทฤษฎีที่ใช้วิจัย.....	4
2.1.1 ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของเวลา.....	4
2.1.2 ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีของสัญญาะ.....	5
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาะ.....	7
บทที่ 3 ความหมายของเวลา.....	10
บทที่ 4 สัญญาะเกี่ยวกับเวลาที่ปรากฏในภาพยนตร์.....	12
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา.....	30
บรรณานุกรม.....	32
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	34

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 เจ้าหญิงนิทราที่เครื่องปั้นดินเผา.....	8
ภาพที่ 2 ดอกกุหลาบ.....	10
ภาพที่ 3 สัญลักษณ์อินฟินิตี้ในรูปแบบต่าง ๆ.....	11
ภาพที่ 4 อูโรโบรอส (Ouroboros).....	11
ภาพที่ 5 ปกนิยายกับโปสเตอร์ภาพยนตร์ในภาษาไทย.....	12
ภาพที่ 6 ตำนานสาวทอผ้ากับหนุ่มเลี้ยงวัว.....	13
ภาพที่ 7 ฉากเปิดวันที่สาม.....	14
ภาพที่ 8 ฉากเปิดวันที่สิบห้า.....	14
ภาพที่ 9 ฉากเปิดวันที่สิบเก้า.....	15
ภาพที่ 10 ฉากเปิดวันที่ยี่สิบเอ็ด.....	15
ภาพที่ 11 ฉากเปิดวันที่ยี่สิบสอง.....	15
ภาพที่ 12 ฉากเปิดในเรื่องอื่น ๆ 1.....	16
ภาพที่ 13 ฉากเปิดในเรื่องอื่น ๆ 2.....	16
ภาพที่ 14 นาฬิกาทรายในร้านขายของสะสม.....	17
ภาพที่ 15 จับเวลาน้ำชา.....	17
ภาพที่ 16 นาฬิกาทรายประกอบฉากอื่น ๆ.....	18
ภาพที่ 17 อูโมงค์เสาโทริอิ.....	18
ภาพที่ 18 เสาโทริอิในฉากอื่นๆ.....	19
ภาพที่ 19 สะพานที่พระเอกนัดเจอนางเอก.....	19
ภาพที่ 20 สะพานในฉากอื่นๆ.....	20

ภาพที่ 21 ฉากสะพานในเรื่องอื่น ๆ.....	20
ภาพที่ 22 ทางรถไฟสองเส้น.....	21
ภาพที่ 23 ทางรถไฟที่ทับซ้อนกัน.....	21
ภาพที่ 24 ฉากทางแยกของทางรถไฟ.....	22
ภาพที่ 25 ฉากทางแยกในเรื่องอื่น ๆ.....	22
ภาพที่ 26 เทียนไขในโหลแก้ว.....	23
ภาพที่ 27 ฉากยาจุดกันยุง.....	23
ภาพที่ 28 ฉากร้านซักผ้า 1.....	24
ภาพที่ 29 ฉากร้านซักผ้า 2.....	24
ภาพที่ 30 ม้าหมุน.....	25
ภาพที่ 31 สวิงแคโรเซล.....	25
ภาพที่ 32 เครื่องเล่นแผ่นเสียง.....	26
ภาพที่ 33 เครื่องฉายหนัง.....	26
ภาพที่ 34 ฉากชาคุระ.....	27
ภาพที่ 35 ฉากพระเอกในวัยยี่สิบห้าปีมาตามหานางเอก.....	27
ภาพที่ 36 ฉากชาคุระจาก 'ฝากใจไปถึงเธอ' (ซ้าย) และ 'Time Traveller (2010)' (ขวา)	28
ภาพที่ 37 ฉากชาคุระในเรื่องอื่น ๆ.....	28
ภาพที่ 38 ฉากสถานีรถไฟที่พระนางเจอกันครั้งแรก.....	29
ภาพที่ 39 ฉากสถานีรถไฟที่พระนางได้เจอกันเป็นครั้งสุดท้าย.....	29

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญปัญหาของการวิจัย

หากเราพยายามคิดได้ตรงว่าเวลาคืออะไร เราจะพบความจริงว่าเวลานั้นเป็นมากกว่านาฬิกาที่ใช้บอกเวลา เพื่อให้เราสามารถดำเนินชีวิตได้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม เวลาเป็นสิ่งที่ซับซ้อนและน่าสับสนอย่างมาก ทุกวันนี้ยังไม่สามารถใช้แนวคิดหรือทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งมาจำกัดความและอธิบายได้

ตั้งแต่สมัยอดีตกาล ผู้คนพยายามศึกษาเกี่ยวกับเวลาเพื่อให้มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ จนเกิดแนวคิดเรื่องของเวลาเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนหลายด้าน ทั้งนักคิด นักปรัชญา นักวิทยาศาสตร์ล้วนมีมุมมองและวิธีการศึกษาเฉพาะตัว จึงมีการตีความเวลาต่างกันไปตามแต่ละสาขา ยกตัวอย่างเช่น เวลา ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554 ให้ความหมายว่า ช่วงระยะเวลาที่ยาวนานที่มีอยู่หรือเป็นอยู่ โดยนิยามกำหนดขึ้นเป็นครุ่ คราว วัน เดือน ปี เป็นต้น ในทางวิทยาศาสตร์อัลเบิร์ตไอน์สไตน์กล่าวถึงเวลาว่า คือ สิ่งที่อยู่ในโลกแห่งความจริงของธรรมชาติว่าเป็นโลก 4 มิติ ได้แก่ มิติของตำแหน่ง 3 มิติ และมิติของเวลา 1 มิติ ซึ่งทุกมิติล้วนเกี่ยวข้องกันอย่างลึกซึ้ง ในทางปรัชญา นักบุญออกัสตินกล่าวว่า เวลาไม่มีอยู่จริง เป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อใช้สื่อสาร โดยอาศัยสิ่งวัดคือนาฬิกา ในทางจิตวิทยามองว่า เวลานั้นขึ้นอยู่กับแต่ละคนเสมือนมีนาฬิกาในศีรษะ เช่น ถ้าเราดูภาพยนตร์ที่ชอบจะรู้สึกเวลาผ่านไปเร็ว ในขณะที่หากเราดูภาพยนตร์ที่ไม่ชอบจะรู้สึกว่าเป็นเวลาอันยาวนาน จากความซับซ้อนของเวลานี้ ทำให้เวลาเป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่มอบแรงบันดาลใจแก่ภาพยนตร์และงานเขียนหลายเรื่อง โดยนำลักษณะพิเศษของเวลามาใช้เป็นเค้าโครงสร้างเรื่องราวชวนตื่นเต้น ถ้าเกินจินตนาการ เช่น การเดินทางข้ามเวลาสู่อดีตหรืออนาคต การย้อนกลับของเวลา เวลาที่เดินสวนกัน เป็นต้น

ปัจจุบันมีภาพยนตร์หลายเรื่องที่น่าเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเวลา โดยผ่านวิธีนำเสนอที่หลากหลายซึ่งหนึ่งในนั้นคือการนำเสนอผ่านสัญญาณ ซึ่ง ‘สัญญาณ’ เป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งในสังคมมนุษย์โดยสร้างสิ่งหนึ่งขึ้นมาเพื่อให้ความหมายแทนสิ่งที่ต้องการสื่อถึงจริงในบริบทนั้น

สำหรับภาพยนตร์ “พุ่มนี้ผมจะเด็ดกับเธอคนเมื่อวาน” เป็นภาพยนตร์ญี่ปุ่นแนวโรแมนติก ดราม่าแฟนตาซีที่ได้รับความนิยมและกระแสตอบรับจากผู้ชมเป็นอย่างดี สร้างมาจากนวนิยายชื่อดังของ ทากาฟูมิ นานะสึกิ กำกับการแสดงโดยทากาอิโระ มิกิ โดยเค้าโครงเรื่องได้แรงบันดาลใจจากเรื่องเล่าหนุ่มเลี้ยงวัวกับสาวทอผ้าแห่งวันทานาบาตะ (วันขอพรจากดวงดาวของประเทศญี่ปุ่น) แล้วเพิ่มปมเรื่องเกี่ยวกับโลกคู่ขนานที่เวลาเดินคนละแบบกันเข้าไป

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้มีประเด็นหลักเกี่ยวกับโลกคู่ขนานที่เวลาทั้งสองโลกนั้นเดินสวนทางกัน ผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นองค์ประกอบที่เป็นสัญญาณของเวลาในฉากต่าง ๆ ที่ผู้สร้างตั้งใจนำเข้ามาอยู่ในภาพยนตร์ได้อย่างกลมกลืนและน่าสนใจ เช่น เครื่องเล่นที่เคลื่อนที่เป็นวงกลม ขบวนรถไฟ เครื่องซักผ้า สะพาน เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสัญญาณเกี่ยวกับเวลาในภาพยนตร์ “พุ่มนี้ผมจะเด็ดกับเธอคนเมื่อวาน” โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจจากหลายสาขาวิชาที่ผู้วิจัยมีต่อเวลา มาใช้ในการอธิบายความหมายของสัญญาณที่ปรากฏในภาพยนตร์ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องการสื่อสารมากขึ้น นอกจากนี้ยังให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้อ่านที่มีความสนใจภาพยนตร์เรื่องนี้ หรือผู้ที่ต้องการแนวทางการศึกษาในเชิงสัญญาณได้นำไปใช้ในการวางแผนและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาความหมายของเวลา
- 1.2.2 เพื่อศึกษาสัญญาณเกี่ยวกับเวลาที่ปรากฏในภาพยนตร์

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย

- 1.3.1 เข้าใจความหมายของเวลายิ่งขึ้น
- 1.3.2 สามารถอธิบายความหมายของสัญญาณเกี่ยวกับเวลาที่ปรากฏในภาพยนตร์ได้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาสัญลักษณ์เกี่ยวกับเวลาที่ปรากฏในภาพยนตร์ “พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน” เท่านั้น

1.5 วิธีการศึกษา

- 1.5.1 ศึกษาและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความหมายของสัญลักษณ์
- 1.5.2 ศึกษาและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความหมายของเวลา
- 1.5.3 วิเคราะห์สัญลักษณ์เกี่ยวกับเวลาที่ปรากฏในภาพยนตร์
- 1.5.4 เรียบเรียงผลการศึกษารูปแบบของรายงานวิจัย
- 1.5.5 สรุปผลการศึกษา

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “พุ่มนี้ผมจะเด็ดกับเธอคนเมื่อวาน : สัญญะเกี่ยวกับเวลา” ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยยึดแนวคิดและบทความที่เกี่ยวข้องเป็นตัวตั้ง และใช้ข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และข้อมูลจากสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องเป็นเอกสารประกอบการค้นคว้า สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับกรอบความคิดทฤษฎีที่ใช้วิจัย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญะ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับกรอบความคิดทฤษฎีที่ใช้วิจัย

2.1.1 ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของเวลา

วินัย พงศ์ศรีเพียร (2552) เขียนหนังสือเรื่อง “วันวาร กาลเวลา แลนานาสักราช” กล่าวถึง ‘เวลา’ ว่าเป็นกระแสแห่งนามธรรมที่ไหลไปอย่างไร้จุดเริ่มต้น ไร้จุดสิ้นสุด และไร้รอยต่อ แต่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เพราะกิจกรรมของมนุษย์มีจุดเริ่มต้น มีความเชื่อมโยง และมีพัฒนาการต่อเนื่อง นอกจากนี้ การเกิดของเวลายังเกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ธรรมชาติ มนุษย์จึงอาศัยความรู้ทางปรากฏการณ์ธรรมชาตินี้มาสร้างรูปธรรมให้แก่เวลา

สมภาร พรหมทา (2536) เขียนหนังสือเรื่อง “ความเร้นลับของเวลา” โดยแบ่งเป็น ‘เวลาแท้’ กับ ‘เวลาสมมติ’ เวลาแท้เป็นนามธรรม ไม่สามารถรู้ได้ด้วยอายตนะทั้งห้า คือ ตา หู จมูก ลิ้น กายประสาท ส่วนเวลาสมมติเป็นรูปธรรมที่สังเกตเห็นได้ มีทั้งแบบธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ปรากฏการณ์ของพระอาทิตย์และดวงจันทร์ขึ้น-ตก ฤดูกาล ปฏิทินที่มนุษย์สร้างขึ้นจากการสังเกตปรากฏการณ์ธรรมชาติ เป็นต้น ต่อมาเกิดพัฒนาการด้านดาราศาสตร์ทำให้มีความแม่นยำในการทำเรื่องมีบอกเวลามากขึ้น เกิดสิ่งประดิษฐ์ใช้วัดเวลาอย่างนาฬิกา รวมถึงกำหนดเวลาเป็น วินาที นาที ชั่วโมง วัน เดือน ปี

ทางพระพุทธศาสนาและล็อก (John Locke) เชื่อว่าเวลาเป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์สมมติขึ้นเท่านั้น เกิดจากการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไปด้วยประสาทสัมผัสแล้วนำมาสร้างภาพในใจ หรือเรียกว่า บัญญัติ ซึ่งตัวภาพไม่มีอยู่จริง แต่สิ่งที่เป็นที่มาของภาพนั้นมีจริง โดยยกตัวอย่าง ม้าบิน ว่าเกิดจากการรวมภาพม้ากับนกเข้าด้วยกัน (ที่มาของภาพมีจริง) แต่เมื่อรวมแล้วเกิดภาพของม้าบิน (ตัวภาพไม่มีจริง) จากความคิดนี้จึงมองว่าเวลาก็ไม่ต่างจากม้าบิน มนุษย์ใช้สิ่งที่มีอยู่จริงมาสร้างภาพของเวลาเช่นกันซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้วัดความเปลี่ยนแปลงได้ในเอกภพ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ นาฬิกา เป็นต้น

บัญญัติมีสองประเภท ได้แก่ บัญญัติที่ตรงกับสิ่งอันเป็นที่มาของบัญญัตินั้น กับบัญญัติที่ไม่ตรงกับสิ่งอันเป็นที่มาของบัญญัตินั้น เวลาจัดเป็นบัญญัติแบบที่สอง เพราะ มนุษย์สร้างภาพของเวลาจากการรับรู้ลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ สิ่งที่มีจริงคือเหตุการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต แต่ภาพของเวลาที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้นแตกต่างจากตัวเหตุการณ์ที่มนุษย์รับรู้ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่สามารถหาตัวเวลาของจริงให้ตรงกับภาพของเวลาที่สร้างขึ้นได้

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าเวลาเป็นนามธรรมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ มนุษย์สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงนี้แล้วนำมาสร้างรูปธรรมแก่เวลาจากวินัย พงศ์ศรีเพียร (2552) และสมภาร พรมทา (2536) นอกจากนี้สมภาร พรมทา (2536) ยังอธิบายว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเวลาล้วนเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นบัญญัติที่ไม่ตรงกับสิ่งอันเป็นที่มาของบัญญัตินั้น

2.1.2 ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีของสัญญาะ

กาญจนา แก้วเทพ (2552) เขียนหนังสือเรื่อง “การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค” กล่าวถึงทฤษฎีสัญญาะวิทยาของเฟอร์ดินองด์ เดอ โซซูร์ ที่แยกแยะประเภทและระดับของความหมายที่บรรจุอยู่ในสัญญาะ ออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกคือ ความหมายโดยอรรถ (Denotative Meaning) คือ ความหมายที่เข้าใจกันตามตัวอักษรซึ่งเป็นความหมายที่เข้าใจตรงกันโดยส่วนใหญ่ ประเภทที่สองคือ ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) คือ ความหมายทางอ้อมที่เกิดจากข้อตกลง หรือ ความเข้าใจเฉพาะกลุ่ม หรือ เกิดจากประสบการณ์เฉพาะของบุคคล

ชาร์ลส แซนเดอร์ส เพียร์ส แบ่งสัญญาะออกเป็น 3 ประเภทตามความสัมพันธ์ของสัญญาะกับของจริงที่ถูกต้องแทนที่กัน ได้แก่ ภาพเสมือน (Icon) หมายถึง เครื่องหมายที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึง เป็นไปในลักษณะของความคล้ายคลึงกับสิ่งที่มันบ่งถึง ถัดมาคือ ดรรชนี (Index) หมายถึง เครื่องหมายที่มี

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึง เป็นไปในลักษณะของความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน ที่ชี้บ่งหรือชี้ถึงบางสิ่งบางอย่างอื่น ๆ สุดท้ายคือ สัญลักษณ์ (Symbol) หมายถึง เครื่องหมายที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึง เป็นไปในลักษณะของการถูกกำหนดขึ้นเอง แสดงถึงบางสิ่งบางอย่างแต่ไม่ได้คล้ายคลึงกับสิ่งที่มันบ่งชี้ ซึ่งต้องได้รับการยอมรับจนกลายเป็นแบบแผนและต้องมีการเรียนรู้เครื่องหมายเพื่อทำความเข้าใจ

ถกถึง พัฒโนภาษ (2551) แปลและขยายความเรื่อง “สัญศาสตร์ กับ ภาพแทนความ” ของ ไบรอัน เคอร์ดิน กล่าวถึงสัญศาสตร์ (Semiotics) เป็นศาสตร์ว่าด้วยความหมาย โดยศึกษาว่า “สิ่งแทนความ” อาจก่อให้เกิดความหมายได้อย่างไร เป็นการศึกษาถึงกระบวนการที่ทำให้เรา “เข้าใจความหมาย” ของสิ่งใด ๆ

สามารถนิยามสัญศาสตร์ผ่านศัพท์เฉพาะของสัญศาสตร์ได้ว่า เป็นศาสตร์ที่ศึกษาสัญลักษณ์ (Sign) คือสิ่งใด ๆ (คำ/ภาพ/วัตถุ ฯลฯ) และการอ้างอิงความหมายของสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่รอบ ๆ ตัวเราซึ่งได้รับผลกระทบจากกรอบทางสังคม โดยสัญศาสตร์เชื่อว่า สัญลักษณ์ไม่จำเป็นต้องมีความหมายในตัวของมันเอง และความหมายของสัญลักษณ์ไม่ผูกติดกับสัญลักษณ์แต่ขึ้นอยู่กับบริบท ในส่วนของการอ้างอิงความหมายเป็นการพิจารณาว่า “เกิดความหมายขึ้นได้อย่างไร” มากกว่า “เกิดความหมายอะไร” มีการบัญญัติศัพท์เฉพาะสำหรับเรียก กรอบทางสังคม ซึ่งเชื่อมโยงสัญลักษณ์เข้ากับความหมายว่า “รหัสลับ” (Code)

กล่าวถึงเฟอร์ดินองด์ เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Saussure) ที่นิยาม ‘สัญลักษณ์’ ว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่าง ‘สัญลักษณ์’ คือ สิ่งที่มีความหมายหรือสิ่งที่ก่อให้เกิดความหมาย กับ ‘สัญลักษณ์’ คือ ตัวความหมาย ซึ่งความสัมพันธ์นี้ไม่มีรูปแบบตายตัว

ถัดมาคือ ชาลส์ แซนเดอร์ส เพียร์ซ (Charls Sanders Peirce) กล่าวว่า การสร้างความหมายเกิดจาก 3 ปัจจัย ได้แก่ สัญลักษณ์ (สิ่งที่ใช้แทนสิ่งอื่น) ความแปล (ความหมายหรือภาพในใจคนที่สร้างจากปฏิสัมพันธ์กับสัญลักษณ์) วัตถุ (สิ่งที่สัญลักษณ์อ้างความถึง) นอกจากนี้ยังแบ่งสัญลักษณ์ออกเป็น 3 ประเภท ประกอบด้วย รูปสัญลักษณ์ (Icon) ดัชนี (Index) สัญลักษณ์ (Symbol)

มิเค บาล (Mieke Bal) ได้กล่าวว่าภาพในใจของแต่ละคนเป็น ‘ความแปล’ ซึ่งเชื่อมโยงต่อไปยังวัตถุที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ดังนั้น การมองสิ่งใด ๆ ทำให้คนเกิดภาพในใจที่ต่างกันจนเกิดเป็นความหมายใหม่

สุดท้าย โรลองด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes) กล่าวว่าความหมายที่เกิดจากภาพที่มองเห็นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไรเหตุผล และความเข้าใจภาพของแต่ละคนก็ไม่ได้เป็นสากล โดยบาร์ตส์เรียกผลกระทบจากการ

มองเห็นครั้งแรกว่า Denoted meaning ซึ่งเป็นสิ่งที่ภาพบอกเรา และเรียกความหมายเชิงวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เห็นว่า Connoted meaning ซึ่งเป็นสิ่งที่เราตีความและให้ความหมายแก่ภาพนั้น จนบางครั้งความหมายที่ได้ก็เกินไปจากความตั้งใจของศิลปิน

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ทราบว่าสัญลักษณ์ หรือ รหัสลับ เป็นสิ่งแทนความที่ได้รับผลกระทบจากกรอบทางสังคม ความหมายของสัญลักษณ์มีทั้งทางตรงและโดยนัยซึ่งแตกต่างกันไปตามบริบทตามภาพในใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลจากเถลิง พัฒโนภาย (2551) และกาญจนา แก้วเทพ (2552)

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์

กชกร คันยุโร (2559) เขียนรายงานวิจัยเรื่อง “การตีความเชิงสัญลักษณ์ตามแนวคิดทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง Spring, Summer, Fall, Winter ...And Spring” ได้ศึกษาทฤษฎีในการนำเสนอและการวิเคราะห์ภาพเชิงสัญลักษณ์ตามแนวคิดของพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในภาพยนตร์ โดยใช้ทฤษฎีสัญญาวิทยา คำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และบทความต่าง ๆ มาวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่องนี้ ผลการศึกษาพบว่าเรื่องราวแบ่งตามช่วงวัยสำคัญของชีวิตเป็น 3 ช่วง ได้แก่ วัยเยาว์ วัยรุ่น วัยกลางคน โดยความแตกต่างของเนื้อเรื่องอยู่ที่ความผิดพลาดของการกระทำในแต่ละช่วงชีวิต ตัวอย่างสัญลักษณ์ที่ได้จากการศึกษา เช่น ชื่อภาพยนตร์สื่อถึงเวลาที่หมุนเวียนหรือวัฏจักรการเวียนว่ายตายเกิดไม่รู้จักจบสิ้น เป็ดที่อยู่ในน้ำเป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากธรรมชาติของเป็ดต้องอพยพย้ายถิ่นฐาน แมวที่พระอาจารย์เลี้ยงเป็นตัวแทนของความบริสุทธิ์ ในฉากที่ใช้หางแมวเขียนบทสวดจึงเหมือนใช้หลักธรรมอันบริสุทธิ์มาชำระล้างจิตใจอันขุ่นหมองด้วยโทษะให้กลับสู่ความสงบ เป็นต้น

ภูริกา เศษปรารมย์ (2560) เขียนรายงานวิจัยเรื่อง “ศึกษาเนื้อหาและสัญลักษณ์จากมิวสิกวิดีโอเพลง Wake Me Up – B.A.P” เพื่อศึกษาความหมายของเรื่องราวผ่านสัญลักษณ์ในมิวสิกวิดีโอ โดยศึกษาข้อมูลความหมายของเนื้อเพลงและความหมายของสัญลักษณ์ที่ปรากฏทั้งในตัวอย่างมิวสิกวิดีโอและมิวสิกวิดีโอ ผลการศึกษาพบว่าสัญลักษณ์ที่พบในมิวสิกวิดีโอแบ่งออกเป็น สัญลักษณ์ทางสังคมอย่างผู้หญิงที่พยายามเปลี่ยนตัวเองให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ สัญลักษณ์ทางศาสนาและความเชื่ออย่าง อาทิตย์อุทัย สื่อถึงการเกิดความหวังและการเริ่มต้นใหม่ และสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่มีการนิยามความหมายแตกต่างจากเดิมอย่างกุหลาบแดง ที่รู้กันว่าเป็นตัวแทนของความรัก แต่ในมิวสิกวิดีโอนี้นอกจากสื่อถึงความรักแล้วยังสื่อถึงความตายด้วยเช่นกัน

ณ.คอน ลับแล (2561) เขียนบทความเรื่อง “ทวิภพ (2004)” วิเคราะห์และวิจารณ์ภาพยนตร์ที่สร้างจากนวนิยายเรื่องทวิภพของทมยันตี โดยมีสุรพงษ์ พินิจคำเป็นผู้กำกับ ในบทความกล่าวว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เต็มไปด้วยสัญลักษณ์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมปรากฏออกมา โดยผู้สร้างจงใจฉายสัญลักษณ์เหล่านั้นซ้ำหลายครั้งเพื่อให้ผู้ชมเกิดความสนใจแล้วครุ่นคิดถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ อย่างดอกกุหลาบเป็นสัญลักษณ์ใช้แทนกระจกซึ่งเป็นชนวนเหตุให้มณีจันทร์สามารถเดินทางผ่านคลิ่นแห่งกาลเวลาได้ ในภาพยนตร์มักจะเห็นกุหลาบหมุนวนเวียนเปรียบเสมือนการย้อนเวลา และบางครั้งเป็นการ ไรอกถือกุหลาบซึ่งหมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมแปรสภาพเป็นรูปธรรม วิทยุที่เป็นอุปกรณ์ที่มีคลื่นความถี่ สามารถปรับจูนเปลี่ยนแปลงรับส่งสัญญาณได้ เปรียบเหมือนคลิ่นแห่งกาลเวลาที่มณีจันทร์กำลังเวียนวนอยู่ ช่วงท้ายของภาพยนตร์ยังปรากฏภาพคล้ายใบหน้าคนเริ่มต้นจากจุดมืดแล้วค่อย ๆ แยกจากกันซึ่งอาจสื่อถึงอดีตกับปัจจุบัน

Katie Metcalfe (2017) เขียนบทความ “12 Weird Disney Movie Symbols You Probably Missed” อธิบายถึงสัญลักษณ์ที่ทางคิสนีย์ใส่ลงไปในภาพยนตร์เพื่อทำให้ภาพยนตร์มีมิติและมีความน่าสนใจมากขึ้น เช่น ในเรื่องโพคาฮอนทัส มีคุณยายวิลโลว์หรือต้นวิลโลว์ที่สามารถสื่อสารกับโพคาฮอนทัสได้ ซึ่งในวัฒนธรรมของชาวอเมริกันพื้นเมืองมองต้นวิลโลว์เป็นสัญลักษณ์ของเวทมนตร์ จินตนาการ และความฝัน ในเรื่องสโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด จากที่ราชนิษฐ์ร้ายปลอมตัวเป็นหญิงชราแล้วมอบแอปเปิ้ลให้สโนว์ไวท์ สื่อถึงปีศาจที่ล่อลวงให้คนผู้บริสุทธิ์กระทำบาป หลงใหลในสิ่งผิด เหมือนที่อาคมกับเอวาถูกปีศาจล่อลวงให้กินผลไม้ต้องห้ามทำให้ถูกพระเจ้าลงโทษ ในเรื่องปีเตอร์แพน จระเข้ที่ผลอกินนาฬิกาเข้าไปในท้องแล้วตามไล่ล่ากับต้นสุกสื่อถึงชะตากรรมหรือเวลา โดยหมายถึงเวลาที่กำลังจะหมดลงของกัปตันสุก ในเรื่องเจ้าหญิงนิทรา เครื่องปั้นดินเผาส่วนที่เป็นวงล้อสื่อถึงช่วงเวลาอันเป็นนิรันดร์

ภาพที่ 1 เจ้าหญิงนิทรา กับเครื่องปั้นดินเผา

ที่มา: 12 Weird Disney Movie Symbols You Probably Missed

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าสัญลักษณ์หนึ่งสัญลักษณ์สามารถมีได้หลายความหมายขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละสถานการณ์ตามที่กรีกา เดชปรารมย์ (2560) ได้กล่าวถึงสัญลักษณ์ ‘อาทิตย์อุทัย’ ว่าสื่อถึงการเกิดความหวังและการเริ่มต้นใหม่ กับ ‘ดอกกุหลาบแดง’ ว่าสื่อถึงความรักและความตาย ขณะที่ในเรื่องทวิภพใช้กุหลาบแทนการเดินทางข้ามเวลา ความหมายของสัญลักษณ์ยังแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมความเชื่อของคนแต่ละพื้นที่อย่าง ‘ต้นวิลโลว์’ ที่ในพระคัมภีร์ไบเบิลมองว่าเป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นฟูหรือฟื้นคืนชีพ แต่ในความเชื่อของชาวอเมริกันพื้นเมืองที่ Katie Metcalfe (2017) กล่าวถึงเป็นสัญลักษณ์ของเวทมนตร์ จินตนาการและความฝัน นอกจากนี้ยังพบสัญลักษณ์เกี่ยวกับเวลาในชื่อภาพยนตร์ ‘Spring, Summer, Fall, Winter ...And Spring’ ที่สื่อถึงกาลเวลาซึ่งหมุนเวียนไม่รู้จบของกชกร คันยูไร (2559) ‘อาทิตย์อุทัย’ ที่สื่อถึงเวลาแห่งการเริ่มต้นใหม่ของกรีกา เดชปรารมย์ (2560) จระเข้ที่มีนาฬิกาอยู่ในท้องสื่อถึงเวลาที่ค่อย ๆ น้อยลงของกัปตันสุคจาก Katie Metcalfe (2017) วิทยุที่เป็นเสมือนคลื่นเวลาและภาพคล้ายใบหน้าคนที่แยกจากกันของณ.คอน ลับแล (2561)

บทที่ 3

ความหมายของเวลา

‘เวลา’ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยอายตนะทั้งห้า ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กายประสาท หรือเป็นสิ่งที่เรียกว่า ‘นามธรรม’ ที่ไหลไปอย่างไร้จุดเริ่มต้น ไร้จุดสิ้นสุด และไร้รอยต่อ แต่มนุษย์อาศัยการสังเกตและการรับรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปมาสร้างรูปธรรมให้แก่เวลา ซึ่งมีทั้งแบบธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเอง เช่น พระอาทิตย์ขึ้น-ตก ฤดูกาล ปฏิทิน เป็นต้น

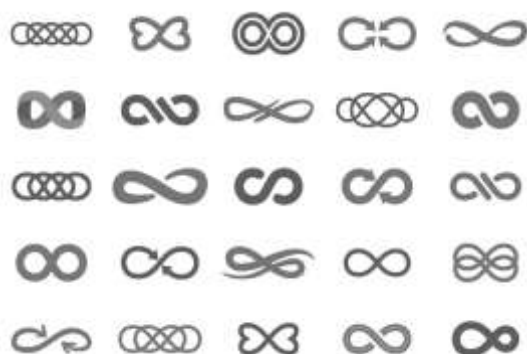
ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าตัวภาพของเวลาไม่มีอยู่จริง แต่มนุษย์ใช้สิ่งที่มีอยู่จริงมาสร้างภาพของเวลาขึ้นมา เพื่อใช้วัดความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและอำนวยความสะดวกสบายต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ นอกจากนี้ภาพของเวลาที่มนุษย์สร้างขึ้นยังแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ภาพของเวลาที่สร้างขึ้นจึงไม่มีลักษณะตายตัว อย่างดอกซากุระเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงฤดูใบไม้ผลิของญี่ปุ่นในขณะที่ของจีนเป็นดอกกล้วยไม้ สัญลักษณ์ของเดือนสิงหาคมในญี่ปุ่นคือดอกทานตะวัน ส่วนของจีนเป็นดอกกุ้ยฮวา

ภาพที่ 2 ดอกกุ้ยฮวา

ที่มา: Aromaparadisethailand

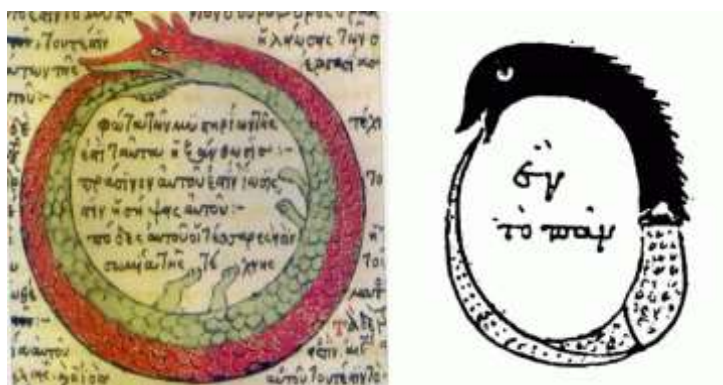
จากการศึกษาทำให้สังเกตเห็นว่า สัญลักษณ์เกี่ยวกับเวลามักจะเป็นสิ่งที่มีลักษณะต่อเนื่อง หรือมีการเปลี่ยนแปลง หรือไม่สามารถหาจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดได้ เช่น สัญลักษณ์อินฟินิตี้ (Infinity) มีลักษณะเป็นวงกลมสองวงอยู่ติดกัน หรือเลขแปดในแนวนอน มองแล้วไม่รู้ว่าจุดเริ่มหรือจุดสิ้นสุดอยู่ที่ตรงไหน

ภาพที่ 3 สัญลักษณ์อินฟินิตี้ในรูปแบบต่าง ๆ

ที่มา : <https://creativemarket.com>

เชื่อกันว่าสัญลักษณ์อินฟินิตี้สร้างขึ้นตามลักษณะของอูโรโบรอส (Ouroboros) หรืองูกินหางในภาษากรีก สื่อถึงการตายและการเกิดใหม่ที่ไม่สิ้นสุด การเคลื่อนไหวในทิศทางตามเข็มนาฬิกาและทวนเข็มนาฬิกา หรือสื่อถึงสิ่งที่ตรงกันข้าม เช่น ผู้ชายกับผู้หญิง กลางวันกับกลางคืน ดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์ เป็นต้น

ภาพที่ 4 อูโรโบรอส (Ouroboros)

ที่มา : <https://en.wikipedia.org/wiki/Ouroboros>

บทที่ 4

สัญญาเกี่ยวกับเวลาที่ปรากฏในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง ‘พรุ่งนี้ผมจะเดทกับเธอคนเมื่อวาน’ ชื่อภาษาอังกฤษ ‘Tomorrow I Will Date With Yesterday's You’ ชื่อภาษาญี่ปุ่น ‘ぼくは明日、昨日のきみとデートする’ เป็นภาพยนตร์สัญชาติญี่ปุ่นแนวโรแมนติก ดราม่า แฟนตาซีที่สร้างจากนวนิยายของทาคาฟุมิ นานะสึกิ กำกับการแสดงโดยทาคาฮิโระ มิกิ นำแสดงโดยโชตะ ฟูกุชิกับโคมัตสึ นานะ

ภาพที่ 5 ปกนิตยสารกับโปสเตอร์ภาพยนตร์ในภาษาไทย

ที่มา: <https://lifestyle.campus-star.com>

โดยเค้าโครงเรื่องได้รับแรงบันดาลใจจากตำนานสาวทอผ้ากับหนุ่มเลี้ยงวัวแห่งวันทานาบาตะ (วันขอพรจากดวงดาวของประเทศญี่ปุ่น) เรื่องมีอยู่ว่าหญิงทอผ้าหรือ ‘โอรินิเมะ’ ตัวแทนกลุ่มดาวเวก้าและเป็นเทพธิดาที่รับผิดชอบงานทอผ้าให้แก่ชาวสวรรค์ ได้แต่งงานกับหนุ่มเลี้ยงวัวตัวแทนกลุ่มดาวอัลแตร์ชื่อ ‘ฮิโกโบชิ’ ทั้งคู่เพลิดเพลินกับชีวิตหลังแต่งงานจนละเลยหน้าที่ของตนจึงถูกลงโทษให้แยกไปอยู่คนละทิศของทางช้างเผือก ได้รับอนุญาตให้เจอกันได้แค่ปีละครั้งในวันที่ 7 เดือน 7 ของทุกปี และมีเรื่องเล่าว่าครั้งแรกที่

โอรุอิเมะกับฮิโกโบชิกลับมาเจอกัน ถูกแม่น้ำสวรรค์ขวางกั้นทางไว้จึงไม่สามารถข้ามมาหากันได้ ท้ายที่สุดได้ฝูงนกนางเขนอาสาใช้ปีกเป็นสะพานให้ทั้งคู่ข้ามมาหากัน นอกจากนี้ เรื่องพຽ່ງนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวานยังใส่ปมโลกคู่ขนานเพิ่มเข้ามาอีกด้วย

ภาพที่ 6 ตำนานสาวทอผ้ากับหนุ่มเลี้ยงวัว

ที่มา: www.sohu.com

เนื้อเรื่องของพຽ່ງนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวานมือยู่ว่่า มินะมิยะมะ ทากาโตชิ (พระเอก) นักศึกษา มหาวิทยาลัยตกหลุมรักสาวสวยลึกลับบนรถไฟ เขาอาศัยความกล้าลงรถไฟตามไปขอเบอร์เธอ จนได้รู้จัก และรู้ว่าเธอชื่อ ฟุคุงุ เอมิ (นางเอก) พวกเขาค่อย ๆ สานความสัมพันธ์กันจนในที่สุดทากาโตชิก็สารภาพรัก แล้วทั้งสองก็ตกลงคบหากันแบบคนรัก แต่แล้ววันหนึ่งเอมิก็โทรมาสารภาพบางอย่างกับเขา เขาถึงได้รู้ว่าชีวิตคู่ของพวกเขาไม่มีวันเป็นไปได้ เพราะเอมิมาจากโลกคู่ขนานที่ทุก ๆ 5 ปี เวลาของทั้งสองโลกถึงจะมาบรรจบกันครั้งหนึ่ง ดังนั้น ทากาโตชิและเอมิจะได้เจอกันแค่ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 เดือนในทุก ๆ 5 ปี โดยทุกครั้ง ที่พวกเขาได้พบกันเวลาของทากาโตชิจะเดินไปข้างหน้าคืออายุเพิ่มขึ้น ขณะที่เวลาในโลกของเอมิกลับเดินสวนทาง เธอจะอายุน้อยลงเรื่อย ๆ และไม่มีความทรงจำของเมื่อวาน แต่ถึงแบบนั้นในท้ายที่สุดพวกเขาก็ตัดสินใจจะกลับมาเจอกันอีกทุก 5 ปี

จากการศึกษาเกี่ยวเวลาและทฤษฎีสัญญาวิทยา สามารถนำความรู้ความเข้าใจมาวิเคราะห์ภาพยนตร์ เรื่อง พຽ່ງนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน ผ่านทางฉากและองค์ประกอบในภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาของเวลา ดังฉากต่อไปนี้

4.1 ฉากนับวัน

ฉากหลังที่ใช้ขึ้นตอนใหม่พร้อมกับบอกจำนวนวันที่พระเอกกับนางเอกได้กลับมาเจอกันในแต่ละครั้ง มักจะเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหวแสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงสื่อถึงเวลาที่เดินไปข้างหน้าโดยไม่หยุดนิ่ง ในฉากเปิดวันที่สามเป็นพื้นเพื่องที่เริ่มหมุน ฉากเปิดวันที่สิบห้าเป็นกระแสน้ำในแม่น้ำที่ไหลไปเรื่อย ๆ ไม่มีจุดสิ้นสุด ฉากเปิดวันที่สิบเก้าเป็นเครื่องเล่นที่เคลื่อนที่เป็นวงกลม ฉากเปิดวันที่ยี่สิบเอ็ดเป็นขบวนรถไฟที่กำลังเคลื่อนไปข้างหน้า ฉากเปิดวันที่ยี่สิบสองเป็นต้นไม้ไร้ใบขยับไปตามกระแสลมที่พัดผ่าน

ภาพที่ 7 ฉากเปิดวันที่สาม

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งฟรี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 8 ฉากเปิดวันที่สิบห้า

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งฟรี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 9 ฉากเปิดวันที่สิบเก้า
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งนี้ผมจะเด็ดกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 10 ฉากเปิดวันที่ยี่สิบเอ็ด
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งนี้ผมจะเด็ดกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 11 ฉากเปิดวันที่ยี่สิบสอง
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งนี้ผมจะเด็ดกับเธอคนเมื่อวาน

นอกจากนี้ ยังพบฉากเปิดที่คล้ายคลึงกันในภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเวลาเรื่องอื่นอีก เช่น ฉากที่เห็นการเคลื่อนไหวของสายน้ำจากเรื่อง ‘ย้อนรัก 100 ครั้ง ก็ยังเป็นเธอ’ และ ‘ปาฏิหาริย์รัก 6 สัปดาห์เปลี่ยนฉันให้รักเธอ’ เป็นต้น

ภาพที่ 12 ฉากเปิดในเรื่องอื่น ๆ 1

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ปาฏิหาริย์รัก 6 สัปดาห์เปลี่ยนฉันให้รักเธอ

ภาพที่ 13 ฉากเปิดในเรื่องอื่น ๆ 2

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ย้อนรัก 100 ครั้ง ก็ยังเป็นเธอ

4.2 นาฬิกาทราย

นาฬิกาทรายเป็นหนึ่งในสิ่งของที่พบได้บ่อยในภาพยนตร์เรื่องนี้ ไม่ว่าจะในฉากที่พระเอกพานางเอกเข้ามาเดินในร้านขายของสะสม การใช้นาฬิกาทรายจับเวลารอน้ำชา และวางประกอบในหลาย ๆ ฉาก เม็ดทรายค่อย ๆ ไหลจากด้านบนลงสู่ด้านล่างเมื่อพลิกกลับอีกด้านก็เป็นเช่นเดียวกัน สื่อได้ถึงเวลาของโลกคู่ขนานที่สวนทางกันซึ่งเป็นปมหลักของเรื่อง เทียบกับวันแรกที่พระเอกได้เจอนางเอก พระเอกไม่เคยรู้จักนางเอกมาก่อนจึงเหมือนเริ่มต้นจากศูนย์ ในขณะที่นางเอกมีความทรงจำเกี่ยวกับพระเอกเต็มไปหมดเหมือนนาฬิกาทรายสิ่งที่มีทรายอัดแน่น เมื่อวันเวลาผ่านไปพระเอกจดจำเรื่องราวของนางเอกได้มากขึ้นตรงข้ามกับความทรงจำของนางเอกที่ค่อย ๆ ลดลง เหมือนเม็ดทรายที่ไหลลงมายังส่วนล่างทำให้พระเอกกลายเป็นสิ่งที่อัดแน่นไปด้วยความทรงจำต่าง ๆ แทน

ภาพที่ 14 นาฬิกาทรายในร้านขายของสะสม
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 15 จับเวลาน้ำชา
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 16 นาฬิกาทรายประกอบจากอื่น ๆ
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

4.3 เส้าโทริอิ

เส้าโทริอิ หรือ ชุ่มประตูดวงซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของศาลเจ้าชินโต มีลักษณะคล้ายเสาชิงช้า เป็นเสาสองต้นและมีคานด้านบน มีทั้งที่ทำสีแดง สีดำหรือไม่ทาสี บ่งบอกให้รู้ว่าพื้นที่ข้างหลังประตูเป็นอาณาเขตของเทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ในภาพยนตร์มีเส้าโทริอิปรากฏอยู่หลายฉาก ทั้งเส้าโทริอิที่ศาลเจ้าหลังเล็กแถวบ้านของพระเอก เส้าโทริอิของศาลเจ้าที่พระเอกกับนางเอกไปเที่ยวด้วยกัน ในที่นี้มองว่าเส้าประตูดวงทั้งสองของโทริอิที่มีลักษณะเป็นคู่ขนานสื่อได้ถึงเวลาคู่ขนานของทั้งสองโลก คานด้านบนของโทริอิสื่อถึงช่วงเวลาที่มาบรรจบกันหรือหมายถึงช่วงเวลาที่จะได้กลับมาเจอกันในทุก ๆ 5 ปี ส่วนเส้าโทริอิที่เรียงรายติดต่อกันคล้ายกับอุโมงค์อันไร้จุดจบสื่อได้ถึงความเป็นนิรันดร์

ภาพที่ 17 อุโมงค์เส้าโทริอิ
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 18 เสาโทริอิในฉากอื่นๆ
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

4.4 สะพาน

ในเรื่องมีหลายฉากที่ใช้สะพานเป็นองค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นฉากที่พระเอกนัดนางเอกมาออกเดทครั้งแรก หรือฉากระหว่างทางไปบ้านของพระเอกที่จะต้องข้ามสะพานทุกครั้ง โดยสะพานในเรื่องสื่อถึงเส้นเวลาของโลกคู่ขนานที่ทับซ้อนกันทำให้ทั้งคู่ได้มาเจอและใช้ชีวิตร่วมกัน ดังเช่นตำนานเรื่องสาวทอผ้ากับหนุ่มเลี้ยงวัวที่ได้กลับมาพบกันบนสะพานนกกาเงิน

ภาพที่ 19 สะพานที่พระเอกนัดเจอนางเอก
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 20 สะพานในฉากอื่น ๆ
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง *พຽ່ງນີ້ຝມຈະເຕັດກັບເຮອກນເມື່ອວານ*

ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเวลาเรื่องอื่น เช่น ‘ย้อนรัก 100 ครั้ง ก็ยังเป็นเธอ’ มีฉากสะพานที่พระเอกกับนางเอกเจอกันอีกครั้งหลังจากย้อนเวลากลับมายังอดีต ซึ่งคล้ายคลึงกับตำนานสาวทอผ้ากับหนุ่มเลี้ยงวัวที่เป็นแรงบันดาลใจของเรื่อง ‘พຽ່ງນີ້ຝມຈະເຕັດກັບເຮອກນເມື່ອວານ’

ภาพที่ 21 ฉากสะพานในเรื่องอื่น ๆ
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง *ย้อนรัก 100 ครั้ง ก็ยังเป็นเธอ*

4.5 ทางรถไฟ

ทางรถไฟเปรียบเหมือนเส้นของเวลา ทางรถไฟสองเส้นที่ตีคู่ขนานกันสื่อถึงโลกคู่ขนานสองใบ มีบางช่วงของทางรถไฟที่เส้นทางคู่ขนานจะทับซ้อนกันแต่ก็ต้องแยกจากกันในท้ายที่สุด ส่วนที่ทางรถไฟทับซ้อนกันนั้นสื่อถึงช่วงเวลาของโลกคู่ขนานพระเอกกับนางเอกที่จะมาบรรจบ ก่อนจะแยกออกจากกันแล้วกลับมาเจอกันอีกครั้งทุกห้าปี

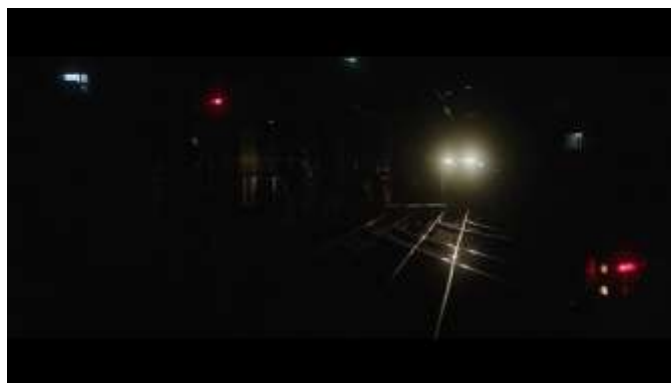
ภาพที่ 22 ทางรถไฟสองเส้น
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งฟริ้งจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 23 ทางรถไฟที่ทับซ้อนกัน
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งฟริ้งจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ในเรื่องตอนที่พระเอกกับนางเอกทะเลาะกันนั้นปรากฏจากทางรถไฟ แต่ครั้งนี้เป็นรถไฟขบวนหนึ่งกำลังเคลื่อนที่ผ่านทางแยก ซึ่งเดิมทีขบวนรถไฟนี้วิ่งมาตามทางเส้นเดียวสื่อได้ถึงช่วงที่ทั้งคู่ยังรักกันดี

เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่พอถึงช่วงเวลาที่พระเอกกับนางเอกมีปัญหาไม่เข้าใจกัน กลับแตกแยก ต่างคนต่างอยู่เหมือนเส้นทางรถไฟจากทางเดียวถูกแบ่งออกเป็นหลายเส้นทาง

ภาพที่ 24 ฉากทางแยกของทางรถไฟ
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ในภาพยนตร์เรื่อง ‘เพียงช่วงเวลากาแฟยังอุ่น’ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการย้อนกลับไปในช่วงเวลาที่แตกต่างกันของลูกค้าในร้านกาแฟ พบสัญลักษณ์เกี่ยวกับเวลาที่มีลักษณะคล้ายกับทางรถไฟซ้อนทับกัน คือทางแยกที่มารรถเป็นเส้นเดียวกันในตอนต้นของเรื่อง

ภาพที่ 25 ฉากทางแยกในเรื่องอื่น ๆ
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง เพียงช่วงเวลากาแฟยังอุ่น

4.6 เทียนไข

สภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเทียนไขสื่อถึงเวลาในอดีต ปัจจุบัน อนาคต ฉากที่ปรากฏในเรื่อง เป็นเทียนไขในโหลแก้วที่ถูกจุดไฟส่องสว่างอยู่ซึ่งสื่อถึงปัจจุบัน เป็นสิ่งที่กำลังรับรู้ในขณะนี้ ส่วนพื้นที่ว่างเปล่าของโหลแก้วที่เคยมีเทียนไขอยู่เต็มมาก่อนสื่อถึงอดีต เทียนไขที่ยังไม่ถูกความร้อนหลอมละลายสื่อถึงอนาคต และเทียนไขที่ถูกไฟลนจนเหลือน้อยลงเรื่อย ๆ ยังสื่อถึงเวลาที่พระเอกกับนางเอกจะได้อยู่ด้วยกันนั้นเหลือน้อยลงทุกที

ภาพที่ 26 เทียนไขในโหลแก้ว
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ในภาพยนตร์เรื่อง ‘เพียงช่วงเวลาอากาศแพ้งุ่น’ ปรากฏสิ่งของที่สื่อถึงอดีต ปัจจุบัน อนาคตคล้ายกับเทียนไข ได้แก่ ยาจุดกันยุง โดยสภาพที่เห็นยากันยุงในขณะนั้นคือปัจจุบัน ถ้าที่เกิดจากการไหม้ของยากันยุงคืออดีต ส่วนยากันยุงที่ยังไม่ถูกไฟคืออนาคต

ภาพที่ 27 ฉากยาจุดกันยุง
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง เพียงช่วงเวลาอากาศแพ้งุ่น

4.7 เครื่องซักผ้า

หน้าที่ของเครื่องซักผ้าคือช่วยทำความสะอาดผ้าที่สกปรก ในที่นี้มองว่าความสกปรกที่ติดบนเสื้อผ้าเปรียบเหมือนปัญหาที่อยู่ในใจ ในช่วงต้นเรื่องพระเอกเอาผ้ามาซักที่ร้านเจอกับเพื่อนสนิทของตน จึงได้บอกเล่าชีวิตรักหวานชื่นที่กำลังไปได้ด้วยดีกับนางเอกให้เพื่อนฟัง จากนั้นพระเอกกำลังหยิบผ้าลงเครื่องซัก สื่อถึงช่วงเวลาคนกำลังมีความรักที่สามารถรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย ตอนกลางเรื่องหลังจากที่พระเอกรู้ความจริงว่าตนกับนางเอกไม่ได้อยู่บนโลกคู่ขนานกันมีฉากที่ร้านซักผ้าอีกครั้ง คราวนี้พระเอกนั่งมองเครื่องซักผ้าที่กำลังปั่นด้วยสีหน้าเคร่งเครียด จนกระทั่งเพื่อนสนิทเข้ามาทักและช่วยให้คำปรึกษา ในฉากนี้เครื่องซักผ้าสื่อถึงช่วงเวลาที่มีปัญหาที่แก้ไม่ได้ การทำงานของเครื่องซักผ้าที่หมุนเป็นวงกลมยังสื่อถึงช่วงเวลาแห่งความสับสน ความคิดของพระเอกที่นึกย้อนถึงเรื่องราวในอดีตซ้ำ ๆ

ภาพที่ 28 ฉากร้านซักผ้า 1

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งฟริ้งจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 29 ฉากร้านซักผ้า 2

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง *พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน*

4.8 เครื่องเล่น

หลังจากที่พระเอกรับรู้ว่ามีนางเอกมาจากโลกคู่ขนานอีกใบหนึ่งที่เวลาเดินสวนกัน จากนั้นมีฉากที่พระเอกไปเที่ยวสวนสนุกกับนางเอก โดยในฉากปรากฏเครื่องเล่นที่มีการเคลื่อนที่เป็นวงกลม เช่น ม้าหมุน ชิงช้าสวรรค์ สวิงแคโรเซล ซึ่งทั้งหมดเป็นการเคลื่อนไหวที่หาจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดไม่ได้คล้ายกับกาลเวลาที่หมุนวนไปเรื่อย ๆ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ในฉากนี้พระเอกไม่แน่ใจว่าที่ผ่านมานางเอกเคยฝันทำตามสมุดบันทึก ทั้งหมดเป็นแค่การแสดงละคร หรือเรื่องที่เกิดขึ้นมาจากความรู้สึกที่แท้จริงกันแน่ เครื่องเล่นที่หมุนเป็นวงกลมจนดูมีนงงเหล่านี้จึงสื่อได้ถึงช่วงเวลาที่สับสนของพระเอกอีกด้วย

ภาพที่ 30 ม้าหมุน

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง *พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน*

ภาพที่ 31 สวิงแคโรเซล

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง *พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน*

สิ่งของที่มีลักษณะการเคลื่อนที่เป็นวงกลมเช่นนี้ยังพบได้ในภาพยนตร์เรื่องอื่นอย่าง ‘ย้อนรัก 100 ครั้ง ก็ยังเป็นเธอ’ ใช้เครื่องเล่นแผ่นเสียงเป็นอุปกรณ์สำหรับการเดินทางย้อนเวลา เรื่อง ‘Time Traveller (2010)’ ใช้เครื่องฉายหนังโบราณในการกระตุ้นความทรงจำช่วงย้อนเวลาไปในอดีตที่ถูกลบให้นางเอก

ภาพที่ 32 เครื่องเล่นแผ่นเสียง
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ย้อนรัก 100 ครั้ง ก็ยังเป็นเธอ

ภาพที่ 33 เครื่องฉายหนัง
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง Time Traveller (2010)

4.9 ซากุระ

ซากุระที่ญี่ปุ่นมักจะเริ่มบานตั้งแต่ช่วงปลายเดือนมีนาคมถึงเมษายน ซึ่งในเดือนเมษายนของญี่ปุ่นมีธรรมเนียมการเริ่มต้นที่สำคัญเกิดขึ้น เช่น โรงเรียนเปิดภาคเรียน รัฐบาลเริ่มต้นปีงบประมาณ บริษัทต่าง ๆ ต้อนรับพนักงานใหม่เข้าทำงาน เป็นต้น ส่งผลให้ซากุระกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งการเริ่มต้นใหม่ในวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ในภาพยนตร์ปรากฏฉากที่มีซากุระให้เห็นช่วงท้ายของเรื่อง เป็นการกลับมาเจอกันอีกครั้งของพระเอกในวัยยี่สิบห้าปีและนางเอกในวัยสิบห้าปี โดยฉากนี้ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของเรื่อง เนื่องจากพระเอกมอบรูปภาพของตนในอนาคตและนัดให้นางเอกไปเจอกันในอีกห้าปีข้างหน้า ทำให้นางเอกเดินทางมาตามนัด ทั้งคู่จึงได้ตกลงหมั้นรักกันตามที่ปรากฏในเรื่อง ซากุระจึงสื่อถึงช่วงเวลาของการเริ่มต้นของพระเอกกับนางเอก

ภาพที่ 34 ฉากซากุระ

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง ฟรุ้งฟริ้งจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 35 ฉากพระเอกในวัยยี่สิบห้าปีมาตามหานางเอก

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง *พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน*

มีภาพยนตร์หลายเรื่องของญี่ปุ่นที่ใช้ซากุระเพื่อสื่อถึงเวลาของการเริ่มต้นเช่นเดียวกัน เช่น ‘ฝากใจไปถึงเธอ’ เป็นฉากที่พระนางเจอกันครั้งแรก ‘Time Traveller (2010)’ เป็นฉากที่นางเอกรู้สึกปล่อยวางเรื่องในอดีตแล้วเริ่มใช้ชีวิตต่อไป ‘เพียงช่วงเวลาอากาศแพ้งุ่น’ ปรากฏฉากซากุระตอนที่นางเอกกำลังไปหาพระเอกเป็นนัยว่านางเอกพร้อมจะเริ่มต้นใช้ชีวิตคู่กับพระเอกโดยไม่ต้องกังวลเรื่องแม่อีกต่อไป เป็นต้น

ภาพที่ 36 ฉากซากุระจาก ‘ฝากใจไปถึงเธอ’ (ซ้าย) และ ‘Time Traveller (2010)’ (ขวา)

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง *ฝากใจไปถึงเธอ* และ *Time Traveller (2010)*

ภาพที่ 37 ฉากซากุระในเรื่องอื่น ๆ

ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง *เพียงช่วงเวลาอากาศแพ้งุ่น*

4.10 สถานีรถไฟ

ฉากสถานีรถไฟเป็นฉากที่พบเห็นได้ค่อนข้างบ่อยในภาพยนตร์เรื่องนี้ และเป็นฉากของเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่มีความสำคัญต่อเนื้อเรื่อง ตั้งแต่ต้นเรื่องที่พระเอกตัดสินใจเข้าไปคุยกับนางเอกเป็นครั้งแรก ทำให้ทั้งคู่ได้ทำความรู้จักและสานสัมพันธ์ต่อไปในอนาคต ตอนที่พระเอกมาส่งนางเอกขึ้นรถไฟกลับบ้านก่อนเที่ยงคืนในทุก ๆ วัน ตอนที่พระเอกวิ่งตามนางเอกเพื่อมาปรับความเข้าใจกัน จนถึงตอนที่พระเอกกับนางเอกเจอกันเป็นครั้งสุดท้าย ดังนั้นสถานีรถไฟจึงสื่อได้ถึงเวลาของการเริ่มต้นและสิ้นสุด

ภาพที่ 38 ฉากสถานีรถไฟที่พระนางเจอกันครั้งแรก
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

ภาพที่ 39 ฉากสถานีรถไฟที่พระนางได้เจอกันเป็นครั้งสุดท้าย
ที่มา: ภาพยนตร์เรื่อง พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาความหมายของเวลาและทฤษฎีสัญญาวิทยา พบว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีรูปร่าง เป็นนามธรรมที่มนุษย์รับรู้ถึงการมีอยู่ได้จากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งรอบตัว แล้วนำสิ่งเหล่านี้มาสร้างเป็นรูปธรรมให้แก่เวลา โดยรูปธรรมของเวลาที่มนุษย์สร้างขึ้นไม่มีลักษณะตายตัว แตกต่างไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งเมื่อสังเกตแล้วพบว่าสิ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นสัญญาณเกี่ยวกับเวลา มักจะเป็นสิ่งที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน แสดงการเปลี่ยนแปลง หรือไม่บอกจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่แน่ชัด เช่น วงกลม สายน้ำ เป็นต้น

เมื่อนำข้อมูลที่ศึกษามาใช้วิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง ‘พรุ้งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน’ ซึ่งเป็นภาพยนตร์ญี่ปุ่นแนวโรแมนติค ดราม่า แฟนตาซี มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับโลกคู่ขนานสองใบที่เวลาเดินสวนกัน พบว่ามีหลายฉากในเรื่องที่แฝงสัญญาณเกี่ยวกับเวลาในรูปแบบต่าง ๆ ไว้ได้อย่างกลมกลืน สามารถแบ่งรูปแบบของสัญญาณเกี่ยวกับเวลาจากภาพยนตร์เรื่องนี้ออกเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่ วงกลม การเลื่อนไหล เส้นขนาน การมอดไหม้ สถานที่

สัญญาณของเวลาในรูปแบบวงกลมสื่อถึงการไม่มีที่สิ้นสุดของเวลาและความเป็นนิรันดร์ที่พบคือ ม้าหมุน สวิงแคโรเซล ชิงช้าสวรรค์ เครื่องซักผ้า สัญญาณของเวลาในรูปแบบการเลื่อนไหลที่พบคือ ฟันเฟือง สายน้ำ ขบวนรถไฟ สายลม นาฬิกาทราย แสดงถึงกระแสของเวลาที่กำลังดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ โดยไม่หยุดนิ่ง สัญญาณของเวลาในรูปแบบเส้นขนาน ได้แก่ ทางรถไฟ สื่อถึงเวลาของโลกคู่ขนานทั้งสองใบที่ไม่มีวันมาบรรจบกันซึ่งเข้ากันได้ดีกับแก่นเรื่อง สัญญาณของเวลาในรูปแบบการมอดไหม้ที่พบคือ เทียนไข แสดงถึงเวลาในอดีต ปัจจุบัน อนาคต สัญญาณของเวลาในรูปแบบสถานที่ที่พบคือ สถานีรถไฟ สื่อถึงเวลาที่เป็จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด ส่วนสะพานสื่อถึงช่วงเวลาของโลกคู่ขนานทั้งสองใบที่โคจรมาทับซ้อนเป็นหนึ่งเดียวกัน

นอกจากสัญญาที่สื่อถึงเวลาในภาพยนตร์เรื่อง ‘พรุ่งนี้ผมจะเจอกับเธอคนเมื่อวาน’ ที่มีความเป็นสากล คนส่วนใหญ่เข้าใจตรงกันอย่างที่ขยี้มาข้างต้นแล้ว ยังมีสัญญาในมุมมองความเข้าใจของสังคมญี่ปุ่นที่สื่อถึงเวลาได้อย่างซากระกับเสาโทริอิ โดยซากระในวันธรรมของญี่ปุ่นหมายถึงเวลาแห่งการเริ่มต้นใหม่ ส่วนเสาโทริอิสื่อถึงโลกคู่ขนานและเวลาอันเป็นนิรันดร์

สัญญาของเวลาในเรื่องถึงแม้จะเป็นสิ่งเดียวกันแต่พอปรากฏอีกจากกลับแฝงความหมายอื่นเข้ามาด้วย อย่างฉากทางรถไฟ ทางรถไฟที่มาบรรจบกันสื่อถึงการเข้ากันได้ เป็นหนึ่งเดียวกัน แต่ในช่วงที่พระเอกกับนางเอกทะเลาะกันเป็นฉากทางรถไฟที่แยกออกเป็นหลายเส้นทาง สื่อถึงความแตกแยกขัดแย้งกัน ฉากร้านซักผ้าที่ปรากฏให้เห็นเพียงสองครั้ง เครื่องซักผ้าในร้านที่กำลังปั่นสื่อถึงการไม่หยุดนิ่งของเวลา โดยฉากแรกเป็นพระเอกที่เอาผ้าเข้ามาซักแล้วเจอกับเพื่อนสนิท พระเอกเล่าถึงความสัมพันธ์ที่ไปได้ดีกับนางเอกให้เพื่อนฟังพร้อมก็นำผ้าลงเครื่องซักไปด้วย สื่อถึงช่วงเวลาที่ราบรื่น สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างง่ายดายเหมือนเวลาที่ไม่มีผ้าสกปรกก็แค่เอาลงเครื่องซัก ส่วนในฉากครั้งที่สอง พระเอกที่ทะเลาะกับนางเอกกำลังนั่งหน้าเคาน์เตอร์ในร้านซักผ้าจนเพื่อนสนิทเข้ามาเห็น ในฉากนี้การหมุนเป็นวงกลมของเครื่องซักผ้าสื่อถึงช่วงเวลาที่พระเอกกำลังสับสน จัดการกับความรู้สึกของตนไม่ได้ และคิดไม่ตกว่าจะทำอะไรต่อไป ซึ่งคล้ายกับฉากเครื่องเล่นที่เคลื่อนที่เป็นวงกลม นอกจากจะสื่อถึงเวลาแล้วยังสื่อถึงความสับสนในตัวพระเอก เนื่องจากยังไม่สามารถยอมรับความจริงและจัดการกับความรู้สึกของตนได้

ด้วยบริบทของภาพยนตร์อาจทำให้สัญญาของเวลาที่มีรูปแบบเดียวกันกลับสื่อความหมายได้แตกต่างออกไป อย่างสัญญาเวลารูปแบบวงกลมในภาพยนตร์เรื่อง ‘ย้อนรัก 100 ครั้ง ก็ยังเป็นเธอ’ มีเครื่องเล่นแผ่นเสียง และเรื่อง ‘Time Traveller (2010)’ มีเครื่องฉายหนังโบราณ โดยของทั้งสองถือเป็นอุปกรณ์ที่มีมายาวนานและคนส่วนใหญ่เลิกใช้ไปแล้ว เป็นสัญญานที่นอกจากจะสื่อถึงเวลาแล้วยังสื่อถึงความเป็นอดีตซึ่งสอดคล้องกับแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการย้อนเวลากลับไปในอดีต

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

- กาญจนา แก้วเทพ. (2552). การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์
 พิพัฒน์ สุขะ. (2553). เวลา. ปรชญูจารย์ : รวมบทความวิชาการทางปรัชญาและศาสนาเพื่อเป็นเกียรติแด่
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุณัย ครอบงูทท เนื่องในวาระอายุครบ 60 ปี. นครปฐม : ภาควิชาปรัชญา คณะ
 อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วินัย พงศ์ศรีเพียร. (2552). วันवार กาลเวลา แลนานาศักราช. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศักดิ์โสภา
 การพิมพ์
- สมภาร พรหมทา. (2536). ความเร้นลับของเวลา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พุทธชาด
- สุจินต์ วังสุขะ. (2551). ปริศนากาลเวลา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก

ข้อมูลจากเว็บไซต์

- กชกร คันยุไร. (2559). การตีความเชิงสัญลักษณ์ตามแนวคิดทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง
Spring, Summer, Fall, Winter ...And Spring. เข้าถึงเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก
<http://www.arts.su.ac.th>
- จอห์น นพดล วสินสุนทร. (2556). แนวคิดสัญวิทยาและการสร้างความหมาย. เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน
 2561. เข้าถึงได้จาก <http://johnnopadon.blogspot.com/2015/10/semiology-and-signification.html>
- เถกิง พัฒโนภาย. (2551). สัญลักษณ์ กับ ภาพแทนความ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก
<http://www.arch.chula.ac.th/ejournal/files/article/qyYaZ1mab3Sun103124.pdf>
- อุริกา เศษปรารมย์. (2560). รายงานการวิจัยเรื่อง ศึกษาเนื้อหาและสัญลักษณ์จากมิวสิกวิดีโอเพลง **Wake
 Me Up – B.A.P**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.arts.su.ac.th>
- ADintrend. (2559). **Tomorrow I Will Date With Yesterday's You** พรุ่งนี้ผมจะเดทกับเธอคนเมื่อวาน. เข้า
 ถึงเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก https://www.adintrend.com/show_admovie.php?id=8064

Katie Metcalfe. (2017). **12 Weird Disney Movie Symbols You Probably Missed**. Accessed November 24, 2018. Available from <https://www.babygaga.com>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวสุวิดา สิทธิสุขิชนนนท์
วัน เดือน ปีเกิด	13 พฤษภาคม 2541
สถานที่เกิด	บุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	14/5-7 ถนนหลักเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
ประวัติการศึกษา	
2559 – ปัจจุบัน	ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเลือก ญี่ปุ่น
2553 – 2558	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ สายวิทย์-คณิต

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวสุวิตา สิทธิสุขิชนนนท์
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาลือกภาษาญี่ปุ่น
ภาคนิพนธ์	ลัญญะเกี่ยวกับเวลา : พรงนี้ผมจะเคดกับเชอคนเมื่อวาน
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรรเสริญ สันติลัญญะวงศ์
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	14/5-7 ถนนหลักเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้	0942842851

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวสุวิตา สิทธิสุขิชนนนท์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....